

Dr hab. Przemysław Rezner, prof. AM
Dziedzina: sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: wokalistyka
Akademia Muzyczna
im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi.

Łódź, 30.11.2024

**Recenzja w przewodzie doktorskim magister Anny Gigiel - Biedki
w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie sztuki muzyczne.**

Zleceniodawca recenzji

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina
w Warszawie (pismo z dnia 24 czerwca 2024 r.)

Zlecenie podjęte w związku z decyzją Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu
Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie o powołaniu mnie na recenzenta w przewodzie
doktorskim magister Anny Gigiel - Biedki, na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo
o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.).

Otrzymałem:

- Pracę doktorską
- Zapis opisywanego dzieła artystycznego w formie płyty cd

Recenzja.

Przedstawiona mi praca doktorska zawiera 114 stron. Integralną częścią pracy
jest dołączona płyta cd zawierająca nagranie songów musicalowych analizowanych w pracy.

Promotorem pracy jest dr hab. Krystyna Jaźwińska - Dobosz, prof. UMFC..

Praca jest napisana w języku polskim, datowana na 2024 rok.

Tytuł pracy brzmi:

**„Klasyczne i nieklasyczne techniki wokalne jako podstawa wykonania
i interpretacji dzieł musicalowych na wybranych przykładach”.**

Praca zawiera:

Oświadczenia Promotora i autora pracy,

Spis treści,

Opis zawartości załączonej płyty CD,,

Wstęp,

Cztery rozdziały z podrozdziałami,

Podsumowanie,

Zakończenie,

Bibliografię,

Źródła internetowe,

Wykaz przykładów nutowych,

Wykaz grafik.

Praca nie zawiera:

wymaganego formalnie streszczenia w języku angielskim.

We wstępie autorka opisuje swoje motywacje dla stworzenia dzieła artystycznego i jego opisu w przedłożonym kształcie, omawia stan badań dotyczących wykonawstwa musicalu, i przyjęte założenia metodologiczne.

W rozdziale 1. „Geneza i ewolucja technik wokalnych w musicalu” doktorantka opisuje genezę teatru muzycznego, rozwój technik wokalnych w teatrze muzycznym XXw. oraz przybliży postaci tzw. „Wielkiej Piątki” twórców musicalu.

W rozdziale 2. „ Szkoła bel canto jako podstawa technik klasycznych” autorka przedstawia zarys historyczny szkoły bel canto wraz z głównymi elementami tejże, a także styl półklasyczny jako wynik współczesnej ewolucji rzeczony szkoły.

W rozdziale 3. „Współczesne techniki i metody wokalne w musicalu na świecie XX i XXI wieku” doktorantka omawia podstawowe techniki musicalowe: twang oraz belting, a także

opisuje rolę wiodących szkół wokalnych /SLS, EVT i CVT/.

W rozdziale 4. „Przegląd badawczy wybranych dzieł musicalowych” dokonuje analizy zamieszczonych na płycie utworów, pod względem użytych technik i zastosowanych rozwiązań.

W podsumowaniu oraz zakończeniu w syntetyczny sposób doktorantka dokonuje sumowania tematów poruszonych w pracy, zostawiając wszakże miejsce dla innych naukowców pisząc: „Niniejsza praca stanowi jedynie punkt wyjścia do pełniejszego zrozumienia technik wokalnych w musicalu. Autorka zachęca przyszłych badaczy do kontynuacji rozważań, rozwijania analizy i poszerzania horyzontów w dziedzinie praktyki wokalne w musicalu.”, co wymownie świadczy o świadomości doktorantki z jak obszernym i „nieopowiedzianym” jeszcze tematem przychodzi się Jej mierzyć.

Obszerna bibliografia skonstruowana jest według obowiązujących prawideł. Przywołane są tytuły prac i publikacji z których autorka korzystała w trakcie pisania, jak również odnośne materiały nutowe.

Integralną częścią pracy jest zapis dzieła artystycznego. Nagrania dokonano w studio Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w latach 2021-2022, a reżyserem nagrania był Mateusz Banasiuk.

Wykonawcy: Anna Gigiel - Biedka - śpiew, Rafał Drozd - aktor, Tomasz Krezymon - fortepian.

Doktorantka dysponuje głosem nośnym, miłym w barwie, o nienagannej dykcji, artykulacji i poprawnej intonacji. W wybranych songach prezentuje wyrównaną skalę, a zastosowane techniki mają doskonałe odwzorowanie w opisie dzieła artystycznego. Nagrane utwory są poprowadzone prawidłowo zarówno w warstwie czysto muzycznej jak i interpretacyjnej /tematy prowadzone ze zrozumieniem tekstu, intencji oraz stylu/. Z wielką radością, a zarazem szacunkiem, stwierdzam, iż kilka z interpretacji zrobiło na mnie wielkie wrażenie, ukazując wyraziście niepoślednią osobowość artystyczną wokalistki. Czym innym jest możliwość obserwacji aktora na scenie, podczas kreowania roli, w otoczeniu innych widzów i teatralnym entourage, a czym innym pozostanie z Nim w intymnym kontakcie podczas słuchania nagrań, w świecie wyobraźni dźwiękowej. Dziękuję doktorantce za to doznanie.

Tezy zawarte w rozprawie są dokładnie omówione i wyjaśnione, przeprowadzone dowody są jasne, logiczne i spójne. Analizy szczegółowe. Wnioski prawidłowe.

Konstrukcja pracy jest klarowna i w sposób wyjątkowo czytelny prowadzi czytającego przez opisy, analizy, porównania, aż do końcowych wniosków.

Dysertacja napisana jest dobrym językiem, według prawideł konstruowania pracy naukowej, z prawidłowo zaznaczonymi cytatai, odnośnikami, przypisami, etc...

Nieliczne, „wyłapane” błędy, jak np: na str. 15 zamiast Richard Rodgers pojawia się dwukrotnie Richard Richardson, czy na str. 21 błędne przyporządkowanie utworu z musicalu „Anything Goes” jako utworu tytułowego lub na str. 44 błędne numerowanie przykładów graficznych, nie wpływają na merytorykę pracy i jej znakomity odbiór.

Jeśli jest to możliwe w regulaminie Państwa uczelni, to dla tej pracy postawiłbym wniosek o jej wyróżnienie.

Konkluzja:

Ja, niżej podpisany, stwierdzam, iż przedstawiona mi do oceny praca doktorska pani Anny Giegel - Biedki , spełnia wymagania art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.).. Rekomenduję tym samym, przyznanie pani Annie Giegel - Biedce stopnia doktora.

Dr hab. Przemysław Reznar, prof. AM

